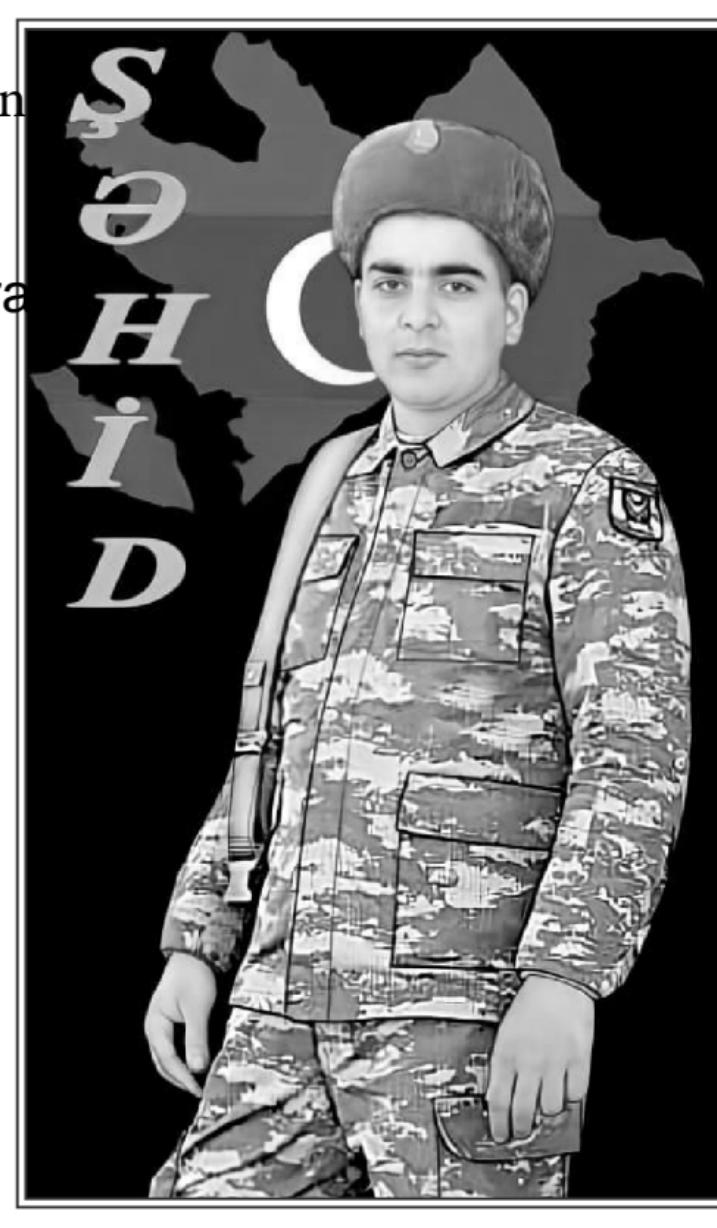

Türküstan

2021.-

9-15 fevral

S.21.

Şakir Xanhüseynli

Murovdə şəhadətə yetişmiş Əkbər Hüseynlinin əziz xatırəsinə

...Ana, qucağını açıb
qarşılıyırdı şəhid oğlunu,
ölümün caynağından ala bilmədi amma onu...

ölüm, caynağında gətirdi kəndlərinə
ananın doğma oğlunu;
Ananın qucağı,
ölümün caynağı
biriydi artıq Ananın şəhid oğlu üçün;
qalx, dikəl, Əkbərim, görün...

Sən atəş! atəş! yolunu seçdin, oğul,
Harda nə vaxt canından keçdin, oğul?!
Ana qoynundan rahat, ya istiydimi
ölüm “beşiyi”
o tabut ki
düşmədin ondan?!

...Baxdım uzaqdan,
gördüm yaxından;
rahat yat, bala, rahat yat,
olma şirin yuxundan...

Bilirem, səni bir ata, əmi, qohum-qonşu yola salmışdı,
tabutunu da onlar yanarcan qarşılıdı,
bil ha, Əkbər...

hələ çox uzun bir ayrılıq var qarşıda, Əkbər...

...bircə,
özünü gözlə,
axı, çox uzaqdasan- əlçatmaz, ünyetməzdə,
Tanrı əmanəti, Əkbər!..